

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

636

Hely

Idő

1942

Személy

Szerző: (-mán):

Cím: *A fehér egértől a mosómedvéig minden állat „divatos” ma Budapesten*

Forrás:

Pesti Hírlap

Bp.

(Hely)

1942. IV. 23.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. s.

A fehér egértől a mosómedvéig, minden állat „divatos” ma Budapesten

A kirakatra rásüt a nap, csillanó üvege mögött pajzán és oktondi *feher-egerek* kergetőznek. Ők az utca ballerínái. Parányi kalitkájukban rögtönzött fánccjátékot lejtenek, valami emberi füllel nem is érzékelhető zenére, az első tavaszi sugarak reflektorában. Fölöttük horgascsőrű *bagoly* kuporog rácsos rézidenciájában, megévre sem méltatva e kerge népséget, mely csak a pillanatnak él s vakbuzgón ripacskodik. De kidugja fakanál-fejét páncélja mögül a *tek-nősbéka* is. Óvatosan körülnéz, egy pillanattig kémleli a külvilágot, majd megundorodván egy hasas polgár bizalmasodó vigyortól, fejé csóválja és visszabúvik. Arrébb egy *házinyul* vakarózik önfelédten és egy *fortikőlyök* nyomkádja orrocskáját a kirakatüveghez. Fénylő cipőgomb-szemük tanácstalanul bámul: nem értik a titkot, az ablaküveg titkát, amely oly tökéletes illuzióját nyújtja a szabadságnak, de orrukra koppint, ha át akarnának lépni rajta. Persze az emberek már értik ezt...

Az emberek ugyanis kissé tétován, kissé fölényeskedve ácsorognak az állatkereskedés kirakata előtt. Egy-két percre megbámulják az ingyen-állatkertet. Egy utcagyerek idegtépően füttyörészik, hogy a kanári figyelmét magára terelje, egy néni ke hangosan brekeg s többen ujjukkal kopognak az üvegen, noha a kirakatban tábla lóg: „*Ne tessék háborgatni az állatokat!*” Aztán kielégülten tovább men-

nek, mert nincs zavarfalanabb élvezet, mint visszaélni mások kiszolgáltatottságával.

Belépek a boltba. Odabent terebélyes hölgy alkuszik egy törpe piccre.

— *Kutyuli-mutyuli, tetetete!* — mondja a kutyának. — *Hogy adja ezt a kutyust?* — mondja a kereskedőnek.

— Százötven — felel a kereskedő. — Garantált fajkutyá.

A hölgy sokallja az árat, **kissé még ingerkedik a kutyával, aztán távozik.**

— Láttá ezt a hölgyet, uram? — mondja a tulajdonos. Ő mindennapos hivatlan vendégem. Majdnem mindennap bejön valami vásárlási ürüggyel. Hol kutyát keres, hol majmot, hol papagájt. Kicsit összebökdösi az állataimat, aztán vásárlás nélkül elmegy. Több ilyen látogatóm is van. — És az igazi vásárlók? — kérdezem.

— Olyan is akad néha. Ujabban nagy kereslet van kanáriiban, csak az áruk nagyon megrágult, mert a háborus nehézségek miatt megszűnt a behozatal. A pesti hölgyek körében mostanában divatos állat lett a mókus. Sok pesti háznál tartanak mókust, mert ennek a kedves állatnak fillérékbe kerül az ellátása s főleg nem adóköteles, mint a kutya. A drága kutyaadó miatt sokan megfontolják, vajjon tartsanak-e házuknál ebet.

— És az exotikus állatok?

— Az idén volt még három majmunk: két jávai *cerkóf* és egy *maki*. A múlt héten adtuk el az utolsót. Egy ismert mérnök felesége vette meg

1200 pengőért. Örülünk, hogy megszabadultunk tőle, mert állandóan vele kellett foglalkoznunk.

Elmondja, hogy exotikus állatokat ma már csak Törökországon keresztül kapunk, így is csak ritkán és rendkívüli nehézségekkel. Nagyon fel lendítette az állatvásárlási kedvet az angoranyul-tenyésztés nagy divatja: boldog-boldogtalan angoranyulakat vásárol és szakértelem nélkül akar nyulfarmot alapítani!

— És milyen árban kaphatók a különböző állatok?

— A kutyaárak természetesen különbözők, fajták szerint. Mókus már 20 pengőtől kapható, kanári 40 pengőtől 300-ig. Apró házinyul 8—10 pengő, exotikus állatok megegyezés szerint.

Beszélgetésünk félbeszakad, mert egy harcias magatartású hölgy lép az üzletbe. Beszélő papagájt vásárolt a napokban s most végtelen bőbeszédűséggel, dühösen reklamálja, hogy a papagáj — nem akar beszélni...

Alapos a gyanum, hogy a derék hölgy még szóhoz sem hagyta jutni azt a szerencsétlen madarat...

(—mán)